

CHIẾN LƯỢC PHÁT TRIỂN VĂN HÓA ĐẤT NƯỚC CỦA HỒ CHÍ MINH VÀ SỰ VẬN DỤNG CỦA ĐẢNG CỘNG SẢN VIỆT NAM

Nguyễn Thị Lan Anh¹

TÓM TẮT

Sinh thời, Hồ Chí Minh luôn quan tâm đến văn hóa. Trên cơ sở truyền thống tốt đẹp của nền văn hóa dân tộc; tiếp thu, chắt lọc tinh hoa văn hóa phương Đông và phương Tây; văn hóa Mácxít, Hồ Chí Minh từng bước xây dựng lý luận văn hóa. Bài viết tập trung làm rõ chiến lược phát triển văn hóa của Hồ Chí Minh và sự vận dụng của Đảng cộng sản Việt Nam qua các giai đoạn cách mạng.

Từ khóa: Văn hóa, Hồ Chí Minh, chiến lược phát triển, sự vận dụng của Đảng.

1. ĐẶT VẤN ĐỀ

Trong tư tưởng Hồ Chí Minh, văn hóa có ý nghĩa đặc biệt quan trọng. Văn hóa không chỉ là mục tiêu phấn đấu vươn tới những giá trị cao đẹp của cuộc sống mà còn có vai trò nền tảng và động lực hết sức to lớn trong phát triển các lĩnh vực của đời sống kinh tế - xã hội. Trong quá trình lãnh đạo cách mạng Việt Nam, Hồ Chí Minh sớm đưa ra quan điểm xây dựng nền văn hóa mới, đồng thời Người cũng trực tiếp tổ chức, lãnh đạo xây dựng nền văn hóa đó. Chiến lược phát triển văn hóa của Hồ Chí Minh có ý nghĩa lý luận và thực tiễn sâu sắc, là cơ sở để Đảng ta hoạch định đường lối và lãnh đạo sự nghiệp phát triển văn hoá qua các giai đoạn cách mạng.

2. NỘI DUNG

2.1. Chiến lược phát triển văn hóa của Hồ Chí Minh

Theo Từ điển tiếng Việt, chiến lược được hiểu là phương châm và kế hoạch có tính chất toàn cục, xác định mục tiêu chủ yếu và sự sắp xếp lực lượng trong suốt cả một thời kỳ của cuộc đấu tranh xã hội - chính trị [7; tr.167].

Theo đó, có thể hiểu chiến lược phát triển văn hóa của Hồ Chí Minh là hệ thống các quan điểm lý luận mang tính khoa học và cách mạng về văn hóa và xây dựng nền văn hóa Việt Nam, được kết tinh và chắt lọc những giá trị văn hóa phương Đông, phương Tây, cả truyền thống và hiện đại, cả dân tộc và quốc tế. Chiến lược phát triển văn hóa xuyên suốt, nhất quán trong cuộc đời hoạt động của Người, trở thành kim chỉ nam cho hành động của Đảng, Nhà nước và nhân dân ta trong việc hoạch định chính sách xây dựng nền văn hóa Việt Nam.

¹ Khoa Lý luận Chính trị - Luật, Trường Đại học Hồng Đức; nguyenthilanh@hdu.edu.vn

Ngay từ rất sớm Hồ Chí Minh đã quan tâm đến văn hóa, thấy rõ vai trò, vị trí của văn hóa trong đời sống xã hội.

Hồ Chí Minh khẳng định: *“Vì lẽ sinh tồn cũng như mục đích của cuộc sống, loài người mới sáng tạo và phát minh ra ngôn ngữ, chữ viết, đạo đức, pháp luật, khoa học, tôn giáo, văn hóa, nghệ thuật, những công cụ cho sinh hoạt hằng ngày về ăn, mặc, ở và các phương thức sử dụng, toàn bộ những sáng tạo và phát minh đó tức là văn hóa. Văn hóa là sự tổng hợp của mọi phương thức sinh hoạt cùng với biểu hiện của nó mà loài người đã sản sinh ra nhằm thích ứng với những nhu cầu của đời sống và đòi hỏi của sự sinh tồn”* [4; tr.431].

Trên cơ sở thấu hiểu sâu sắc các giá trị văn hóa dân tộc, chủ nghĩa Mác - Lênin và tinh hoa văn hóa thế giới, Hồ Chí Minh đã khắc phục được quan niệm phiến diện về văn hóa trong lịch sử và hiện tại (chỉ đề cập đến lĩnh vực tinh thần, trong văn học nghệ thuật hoặc chỉ đề cập đến lĩnh vực giáo dục, phản ánh trình độ học vấn). Trên thực tế, văn hóa bao gồm toàn bộ những giá trị vật chất và những giá trị tinh thần mà loài người sáng tạo ra, nhằm đáp ứng sự sinh tồn và cũng là mục đích cuộc sống của loài người.

Từ những ngày hoạt động bí mật tại nước ngoài, Hồ Chí Minh đã tố cáo thực chất cái gọi là “khai hóa văn minh” của chủ nghĩa thực dân Pháp ở Việt Nam. Đó là chính sách thống trị chuyên chế về chính trị, bóc lột về kinh tế, kìm hãm nô dịch về văn hoá. Bên cạnh đó, Người đã quan tâm tới việc xây dựng xã hội mới trong đó có văn hóa, xã hội. Cương lĩnh chính trị đầu tiên do Người soạn thảo được thông qua tại Hội nghị thành lập Đảng đầu năm 1930 đã đề cập đến các lĩnh vực chính trị, kinh tế, văn hóa - xã hội, trong đó đã đề cập đến vấn đề nam nữ bình quyền, phổ thông giáo dục theo hướng công nông hóa nhằm xóa bỏ văn hóa nô dịch, xây dựng nền văn hóa mới.

Năm 1943, Hồ Chí Minh đưa ra *Năm điểm lớn* định hướng cho việc xây dựng nền văn hóa dân tộc:

1. *Xây dựng tâm lý: tinh thần độc lập tự cường.*
2. *Xây dựng luân lý: biết hy sinh mình, làm lợi cho quần chúng.*
3. *Xây dựng xã hội: mọi sự nghiệp có liên quan đến phúc lợi của nhân dân trong xã hội.*
4. *Xây dựng chính trị: dân quyền.*
5. *Xây dựng kinh tế”* [4; tr.431].

Theo Hồ Chí Minh, *xây dựng về tâm lý* là *xây dựng tinh thần độc lập tự cường* cũng có nghĩa là sự giáo dục, định hướng tình yêu đất nước, niềm tự hào dân tộc, ý chí tự chủ, tự cường. Chế độ thực dân đã hủ hóa dân tộc Việt Nam bằng những thói xấu, lười biếng, gian xảo, tham ô và những thói xấu khác. Vì vậy, phải giáo dục lại tinh thần cho nhân dân ta, làm cho dân tộc ta trở thành một dân tộc dũng cảm, yêu nước, yêu lao động, một dân tộc xứng đáng với nước Việt Nam độc lập. Đó chính là cơ sở nền tảng bảo đảm cho sự đoàn kết, đồng thuận dân tộc, điều kiện để tạo nên sức mạnh bảo vệ độc lập dân tộc, chống lại mọi sự xâm lược, phá hoại từ bên ngoài.

Xây dựng văn hóa về tâm lý với nội dung là tinh thần độc lập tự cường là tư tưởng xuyên suốt và nhất quán trong nhận thức và hành động của Hồ Chí Minh. Đây cũng là chân lý mà Hồ Chí Minh đã tổng kết từ thực tiễn lịch sử của thế giới và từ chính những bài học xương máu của lịch sử đấu tranh dựng nước và giữ nước của dân tộc Việt Nam.

Xây dựng tinh thần tự lực tự cường nhằm giáo dục, quán triệt nhận thức, bài học đó thành tư tưởng, tình cảm, thành hành vi, lối sống của mỗi con người, thành một giá trị xã hội của Việt Nam. Đó cũng chính là mục tiêu hướng tới của sự phát triển con người Việt Nam, đồng thời là một điều kiện sống còn bảo đảm cho sự thắng lợi của cách mạng xã hội chủ nghĩa ở nước ta.

Xây dựng văn hóa về mặt luân lý, theo Hồ Chí Minh, chính là sự hình thành và không ngừng hoàn thiện về tư tưởng, đạo đức, lối sống, trong đó quan trọng nhất là biết hy sinh, làm lợi cho quần chúng. Đó cũng chính là nội dung quan trọng nhất của những chuẩn mực đạo đức xã hội mà mỗi người dân, mỗi cán bộ cách mạng cần hướng tới. Xây dựng văn hóa về *luân lý* chính là xây dựng văn hóa sống của con người. Hồ Chí Minh khẳng định: “*Muốn xây dựng chủ nghĩa xã hội, phải có con người xã hội chủ nghĩa và có tư tưởng xã hội chủ nghĩa. Phải đánh bại những tư tưởng công thần, địa vị, danh lợi của chủ nghĩa cá nhân, làm cho tư tưởng của chủ nghĩa tập thể thắng lợi, tức là phát huy tinh thần cần kiệm xây dựng chủ nghĩa xã hội, bảo vệ của công, chống tham ô, lãng phí*” [5; tr.159]. Đó cũng chính là cốt lõi văn hóa của con người mà chủ nghĩa xã hội hướng tới, là điều kiện, cơ sở cho sự phát triển của chế độ xã hội chủ nghĩa.

Hồ Chí Minh còn nhấn mạnh: “*Phải làm thế nào cho văn hoá vào sâu trong tâm lý của quốc dân, nghĩa là văn hoá phải sửa đổi được tham nhũng, được lười biếng, phù hoa, xa xỉ... văn hoá phải làm thế nào cho ai cũng có lý tưởng tự chủ, độc lập, tự do... làm thế nào cho một người dân Việt Nam từ trẻ đến già, cả đàn ông và đàn bà ai cũng hiểu nhiệm vụ của mình và biết hưởng hạnh phúc của mình nên được hưởng*” [5; tr.90]. Theo Người, văn hoá phải nuôi dưỡng, xây đắp cho con người những lý tưởng cao quý, những tư tưởng và tình cảm lớn, những phẩm chất tốt đẹp, từ đó con người có năng lực và khát vọng không ngừng hoàn thiện bản thân

Bản đến nội dung xây dựng văn hóa về *xã hội*, Hồ Chí Minh coi đó là *mọi sự nghiệp có liên quan đến phúc lợi của nhân dân trong xã hội*. Điều ấy có thể hiểu là việc phấn đấu cho phúc lợi của nhân dân là yêu cầu quyết định, thể hiện bản chất của chế độ. Nó phải được phản ánh trong mục tiêu, trong mô hình xây dựng, trong cơ chế vận hành của cả chế độ. Hồ Chí Minh nhìn nhận phúc lợi không đơn thuần là những giá trị vật chất. Đó còn là những yêu cầu về *tự do, dân chủ, học hành, nghỉ ngơi*, những điều kiện cần và đủ cho con người phát triển một cách toàn diện.

Xây dựng văn hóa về xã hội có ý nghĩa nhân văn cao cả. Đất nước ta còn nhiều khó khăn, nền kinh tế chưa phát triển đến mức đáp ứng đầy đủ mọi nhu cầu phúc lợi phong phú của nhân dân. Chính vì thế, việc thúc đẩy phát triển kinh tế, làm giàu, không ngừng tăng thêm phúc lợi cho nhân dân là một đòi hỏi khách quan, cấp thiết. Nhưng điều đó không cho phép chúng ta quên đi việc giáo dục về văn hóa trong phân phối, hưởng thụ các nguồn phúc lợi xã hội. Sự chia sẻ, tính tiết kiệm, sự công bằng, thái độ vô tư, ý thức cộng đồng, những điều ấy ở nghĩa sâu xa của nó, chính là sự biểu hiện sâu sắc của giá trị văn hóa, sự kết tinh văn hóa trong xã hội. Nó trở thành nền tảng cho việc sử dụng của cải, phúc lợi xã hội hợp lý, mang lại hạnh phúc cho con người.

Xây dựng *chính trị*, theo Hồ Chí Minh, đó chính là *dân quyền*. Văn hóa chính trị chính là mang lại và bảo đảm được *dân quyền*. Ở đây, *dân quyền* không chỉ là những quyền trên các lĩnh vực đời sống mà người dân được hưởng ngày càng đầy đủ, càng có ý nghĩa tốt đẹp cho sự phát triển toàn diện, mà còn là những quyền, lợi ích mà xã hội mang lại cho nhân dân ngày càng đầy đủ hơn, giúp cho cuộc sống của người dân hạnh phúc hơn, tiến bộ hơn.

Dân quyền dưới góc độ văn hóa không chỉ là những quyền và lợi mà nền chính trị mang lại cho người dân, đó còn là cách mà những quyền đó được mang lại như thế nào và ý nghĩa của những quyền và lợi ấy ra sao, có ý nghĩa tốt đẹp đến đâu đối với xã hội. Văn hóa chính là nền tảng để phát triển, mở rộng *dân quyền*, đồng thời *dân quyền* cũng tác động trở lại, thúc đẩy sự phát triển các giá trị văn hóa của xã hội. Theo Hồ Chí Minh, sự phát triển *dân quyền* vừa có ý nghĩa như đòi hỏi, điều kiện cho sự phát triển văn hóa, vừa thể hiện mục đích phục vụ cho con người công dân và sự phát triển toàn diện con người. Nội dung, mức độ, hình thức và khả năng thực thi *dân quyền* không thể tách rời các điều kiện kinh tế, xã hội, văn hóa và truyền thống của các cộng đồng người, các dân tộc trong các thời đoạn lịch sử. Điều ấy cũng có nghĩa là, cùng với việc Nhà nước mang lại ngày càng nhiều quyền cho nhân dân thì cũng đồng thời phải tiến hành giáo dục, nâng cao nhận thức, không ngừng cải thiện môi trường xã hội cho nhân dân. Văn hóa chính là một yếu tố tạo nên môi trường xã hội.

Đối với nội dung *xây dựng kinh tế*, Hồ Chí Minh chỉ rõ kinh tế thuộc cơ sở hạ tầng, là nền tảng của việc xây dựng văn hóa. Từ đó, Người đưa ra luận điểm: phải chú trọng xây dựng kinh tế, xây dựng cơ sở hạ tầng để có điều kiện xây dựng và phát triển văn hóa. Trong triết lý phát triển xã hội của Người, các quan hệ kinh tế có vai trò to lớn quy định cấu trúc xã hội và cơ cấu của kiến trúc thượng tầng. Tuy nhiên, Người cũng coi văn hóa là mục tiêu của xây dựng kinh tế, đồng thời văn hóa cũng là nội lực mạnh mẽ của việc xây dựng nền kinh tế đó. Mục tiêu lý tưởng của chủ nghĩa xã hội là giải phóng con người, mang lại cho con người cuộc sống tự do, sự phát triển toàn diện và vì thế mang lại hạnh phúc cho con người. Đó là một mục tiêu cao cả, nhân văn. Nhưng “*muốn tiến lên chủ nghĩa xã hội thì phải phát triển kinh tế và văn hóa. Vì sao không nói phát triển văn hóa và kinh tế? Tục ngữ ta có câu: Có thực mới vực được đạo; vì thế kinh tế phải đi trước. Nhưng phát triển để làm gì? Phát triển kinh tế và văn hóa để nâng cao đời sống vật chất và văn hóa của nhân dân ta*” [5; tr.59]. Nói cách khác, cần phải phát triển kinh tế để bảo đảm đời sống vật chất cho nhân dân. Nhưng nền kinh tế ấy không tách rời các nội dung, ý nghĩa của việc xây dựng văn hóa và nói cho cùng thì nó phải phục vụ cho mục đích phát triển văn hóa của nhân dân.

Thực tiễn cho thấy nền kinh tế Việt Nam hiện nay đã có một bước tiến vượt bậc so với thời kỳ trước đổi mới. Nguyên nhân không phải chỉ ở sự phát triển tự nhiên của các nhân tố kinh tế, mà còn do sự giải phóng tư tưởng và bước phát triển mới về trình độ, năng lực của đội ngũ quản lý và lực lượng lao động. Nghĩa là động lực của sự đổi mới kinh tế một phần quan trọng nằm trong những giá trị văn hóa đang được phát huy.

Những định hướng này thể hiện tầm nhìn chiến lược của Hồ Chí Minh trong việc xây dựng nền văn hóa Việt Nam trong tương lai.

2.2. Đảng cộng sản Việt Nam với sự vận dụng Chiến lược phát triển văn hóa của Hồ Chí Minh

Từ Chiến lược phát triển văn hóa của Hồ Chí Minh, Đảng cộng sản Việt Nam đã sớm nhận thức được vai trò quan trọng của văn hóa đối với sự nghiệp giải phóng dân tộc và xây dựng chế độ mới.

Điều này thể hiện rõ ở việc ngay sau hội nghị lịch sử họp bàn công tác chuẩn bị khởi nghĩa giành chính quyền về tay nhân dân do Ban Thường vụ Trung ương Đảng tổ chức (từ ngày 25 đến ngày 28/2/1943), trước bộn bề các công việc cấp bách cần gấp rút chuẩn bị, Tổng Bí thư Trường Chinh đã soạn thảo Đề cương văn hóa Việt Nam. Tuy ngắn gọn nhưng Đề cương đã trình bày một cách hệ thống các quan niệm, phạm trù, các quan điểm chỉ đạo, mục tiêu, phương châm, nguyên tắc của nền văn hóa dân tộc cần hướng đến, trong đó xác định văn hóa là một trong ba mặt trận (kinh tế, chính trị, văn hóa). Đề cương văn hóa Việt Nam vừa là kết quả của tư duy lý luận và tổng kết kinh nghiệm hoạt động lãnh đạo trên mặt trận văn hóa từ khi Đảng ta ra đời, vừa là đỉnh cao trí tuệ, là sự nhận thức sắc bén về tình hình, là những dự báo khoa học về mục tiêu, tính chất, nguyên tắc, nhiệm vụ của văn hóa. Đây cũng là cơ sở cho quá trình xây dựng văn hóa trong thời kỳ kháng chiến chống thực dân Pháp, chống đế quốc Mỹ xâm lược.

Sau khi miền Nam hoàn toàn giải phóng, đất nước thống nhất, Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ IV của Đảng đã xác định nhiệm vụ trung tâm của cách mạng tư tưởng và văn hóa là xây dựng nền văn hoá mới và con người mới xã hội chủ nghĩa; tuyên truyền, giáo dục sâu rộng chủ nghĩa Mác - Lênin và đường lối chính sách của Đảng; đấu tranh chống tư tưởng và văn hoá phản động, lạc hậu của các giai cấp bóc lột; tiến hành cải cách giáo dục, phát triển văn học, nghệ thuật; giáo dục tư tưởng xã hội chủ nghĩa, chống tư tưởng tư sản và tàn dư tư tưởng phong kiến, phê phán tư tưởng tiểu tư sản, quét sạch ảnh hưởng của tư tưởng và văn hoá thực dân mới ở miền Nam.

Từ khi thực hiện đường lối đổi mới toàn diện, nhiệm vụ và giải pháp xây dựng nền văn hóa Việt Nam cũng có sự thay đổi, bổ sung và phát triển cho phù hợp với yêu cầu mới.

Nghị quyết Trung ương 5 (khóa VIII) về *Xây dựng và phát triển nền văn hóa Việt Nam tiên tiến, đậm đà bản sắc dân tộc* đã bao quát những nội dung cơ bản và trọng yếu, có ý nghĩa chiến lược về văn hóa trong thời kỳ đẩy mạnh công nghiệp hóa, hiện đại hóa đất nước.

Nghị quyết Trung ương 9 (khóa XI) về *Xây dựng và phát triển văn hóa, con người Việt Nam đáp ứng yêu cầu phát triển bền vững đất nước* đã góp phần bồi dưỡng tinh thần yêu nước, lòng tự hào dân tộc, đạo đức, lối sống và nhân cách của con người Việt Nam trong thời kỳ mới.

Văn kiện Đại hội XII của Đảng cũng nhấn mạnh: “*Xây dựng nền văn hóa và con người Việt Nam phát triển toàn diện, hướng đến chân - thiện - mỹ, thấm nhuần tinh thần dân tộc, nhân văn, dân chủ và khoa học. Văn hóa thực sự trở thành nền tảng tinh thần vững chắc của xã hội, là sức mạnh nội sinh quan trọng bảo đảm sự phát triển bền vững và bảo vệ vững chắc Tổ quốc vì mục tiêu dân giàu, nước mạnh, dân chủ, công bằng, văn minh*” [1; tr.126].

Như vậy, trong quá trình lãnh đạo sự nghiệp giải phóng dân tộc và xây dựng chế độ mới qua các thời kỳ, Đảng cộng sản Việt Nam luôn quán triệt chiến lược phát triển văn

hóa của Hồ Chí Minh. Điều này thể hiện ở chỗ: Đảng ta luôn nhận thức đúng đắn về chức năng, vai trò, vị trí của văn hóa; coi văn hóa là một mặt trận, văn hóa đặt ngang hàng với kinh tế, chính trị, xã hội; coi văn hóa là nền tảng tinh thần của xã hội, là mục tiêu, động lực phát triển bền vững đất nước. Thực tiễn cách mạng Việt Nam trong gần một thế kỷ qua đã khẳng định đường lối, quan điểm của Đảng ta về phát triển văn hóa là đúng đắn, đáp ứng nhu cầu đòi hỏi cấp thiết của xã hội. Nhờ đó nền văn hóa Việt Nam đã đạt được nhiều thành tựu, góp phần cùng các lĩnh vực khác làm nên những thành tựu to lớn, có ý nghĩa lịch sử của dân tộc. Nền văn hóa Việt Nam đương đại với những giá trị mới sẽ là một tiền đề quan trọng đưa nước ta hội nhập và phát triển.

3. KẾT LUẬN

Từ định nghĩa văn hóa (bao gồm các giá trị vật chất và tinh thần do con người sáng tạo ra), Hồ Chí Minh khẳng định vai trò, vị trí của văn hóa trong đời sống xã hội với tính cách là mục tiêu, động lực cho sự phát triển kinh tế - xã hội; đồng thời Người định hướng cho việc xây dựng nền văn hóa mới, xóa bỏ văn hóa nô dịch.

Chiến lược phát triển văn hóa của Hồ Chí Minh có ý nghĩa lý luận và thực tiễn sâu sắc. Những quan điểm của Người về văn hoá là kim chỉ nam để Đảng ta hoạch định đường lối, sách lược phát triển văn hoá nói riêng và các lĩnh vực khác nói chung qua các giai đoạn cách mạng.

Ngày nay, công cuộc đổi mới, xây dựng chủ nghĩa xã hội ở nước ta thực sự là cuộc hành trình đến những giá trị văn hóa đích thực. Tuy nhiên, con đường đi lên chủ nghĩa xã hội còn nhiều gian khổ, lâu dài. Chúng ta đang đứng trước nhiều thời cơ và thách thức mới. Trong bối cảnh đó, Đảng ta luôn khẳng định quan điểm văn hóa là nền tảng tinh thần của xã hội, là mục tiêu và động lực phát triển bền vững đất nước, con người là trung tâm trong chiến lược phát triển. Các chỉ thị, Nghị quyết của Đảng về xây dựng, phát triển văn hóa thể hiện sự vận dụng sáng tạo những luận điểm cơ bản của chủ nghĩa Mác - Lênin, tư tưởng Hồ Chí Minh vào thực tiễn cách mạng Việt Nam.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

- [1] Chính phủ (2009), *Quyết định 581/ QĐ- TTg 2009 phê duyệt chiến lược phát triển văn hóa đến năm 2020*.
- [2] Đảng Cộng sản Việt Nam (2016), *Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XII*, Nxb. Chính trị Quốc gia, Hà Nội.
- [3] Hồ Chí Minh (1997), *Về công tác văn hóa, văn nghệ*, Nxb. Sự thật, Hà Nội.
- [4] Hồ Chí Minh (2002), *Toàn tập*, tập 3, Nxb. Chính trị Quốc gia, Hà Nội.
- [5] Hồ Chí Minh (2002), *Toàn tập*, tập 10, Nxb. Chính trị Quốc gia, Hà Nội.
- [6] Văn phòng trung ương Đảng (2016), *Văn kiện hội nghị lần thứ IX, BCH TƯ khóa XI*, Hà Nội.
- [7] Viện khoa học xã hội Việt Nam, Viện ngôn ngữ học (1992), *Từ điển Tiếng Việt*, Trung tâm từ điển ngôn ngữ, Hà Nội.

HO CHI MINH' STRATEGIES FOR DEVELOPING NATIONAL CULTURE AND THE APPLICATION OF VIETNAMESE COMMUNIST PARTY

Nguyen Thi Lan Anh

ABSTRACT

During his time, Ho Chi Minh always paid attention to culture. Based on fine tradition of our national cultures; acquiring, refining Eastern and Oriental cultural quintessence, Marxist cultures, Ho Chi Minh built the theory of culture step by step. The article focuses on clarifying Ho Chi Minh' strategies for cultural development and the application of Vietnamese Communist Party throughout different revolutionary periods.

Keywords: *Culture, Ho Chi Minh, strategies for development, Vietnamese Communist Party's application.*

* Ngày nộp bài: 20/10/2020; Ngày gửi phản biện: 26/10/2020; Ngày duyệt đăng: 25/5/2021.